

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 12.10.2011
SEC(2011) 1154 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Κοινή Γεωργική Πολιτική με ορίζοντα το 2020_

{COM(2011) 625}
{COM(2011) 626}
{COM(2011) 627}
{COM(2011) 628}
{COM(2011) 629}
{SEC(2011) 1153}

Η γεωργία βρίσκεται σε κομβικό σημείο και στην πρώτη γραμμή: η γεωργία της ΕΕ και η κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ) της δεν αποτελούν εξαίρεση. Οι ανά τον κόσμο προκλήσεις, επιπτώσεις και λύσεις ποικίλλουν, αλλά αναδύεται ένα κοινό ζήτημα: η βιωσιμότητα βρίσκεται στο επίκεντρο όλων των λύσεων. Για αυτόν τον λόγο, πρωταρχικός στόχος της μελλοντικής ΚΓΠ θα πρέπει να είναι η αειφόρος ανταγωνιστικότητα για την επίτευξη ενός οικονομικά βιώσιμου τομέα παραγωγής τροφίμων, σε συνδυασμό με την αειφόρο διαχείριση των φυσικών χερσαίων πόρων της ΕΕ.

Οι προηγούμενες μεταρρυθμίσεις της ΚΓΠ βασίζονταν κυρίως στην ανάγκη αντιμετώπισης προκλήσεων κυρίως σύμφυτων με τη γεωργία, από τα τεράστια πλεονάσματα έως τις εμπορικές συμφωνίες ή τις κρίσεις επισιτιστικής ασφάλειας. Οι εν λόγω μεταρρυθμίσεις εξυπηρέτησαν ικανοποιητικά τις ανάγκες της ΕΕ σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο. Ωστόσο, πολλές από τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η γεωργία στην ΕΕ οφείλονται σε παράγοντες πέραν του ελέγχου της και απαιτούν πολύ ευρύτερες πολιτικές απαντήσεις.

Η μελλοντική ΚΓΠ δεν θα πρέπει να είναι πλέον μια πολιτική που αντιμετωπίζει τη δραστηριότητα ενός μικρού, μολονότι ουσιαστικού, τομέα της οικονομίας της ΕΕ, αλλά μια πολιτική που θα επηρεάζει περισσότερο από το ήμισυ της επικράτειας της ΕΕ και το σύνολο των καταναλωτών της ΕΕ και θα είναι στρατηγικής σημασίας για την επισιτιστική ασφάλεια, το περιβάλλον, την κλιματική αλλαγή και την εδαφική ισορροπία. Με τον τρόπο αυτό η ΚΓΠ θα μπορεί να ενισχύσει τη συμβολή της στην στρατηγική «Ευρώπη 2020». Η παρούσα έκθεση επικεντρώνεται στα στοιχεία τα οποία συνεπάγεται αυτή η κατεύθυνση πολιτικής.

1. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Κατά τις τελευταίες δύο δεκαετίες η ΚΓΠ έχει υποβληθεί σε μια διαδικασία ουσιαστικής μεταρρύθμισης, η οποία αντανάκλα τον μεταβαλλόμενο κοινωνικό προβληματισμό ιδίως σε σχέση με το περιβάλλον, την ποιότητα των τροφίμων, την επισιτιστική ασφάλεια, την εδαφική ισορροπία, καθώς και τις εξελισσόμενες ανάγκες της οικονομίας της ΕΕ. Ως αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής, η ΚΓΠ παρέχει σήμερα το γενικό πλαίσιο που επιτρέπει στην πολιτική να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της ανταγωνιστικότητας και της βιωσιμότητας της γεωργίας και των αγροτικών περιοχών σε όλη την επικράτεια της ΕΕ. Το πλαίσιο αυτό λαμβάνει τη μορφή δύο συμπληρωματικών πυλώνων.¹

Ο πρώτος πυλώνας περιλαμβάνει μέσα σχετικά με τη λειτουργία των γεωργικών αγορών και την αλυσίδα εφοδιασμού τροφίμων (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου) και τις άμεσες ενισχύσεις (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου) που εξαρτώνται από καταστατικές απαιτήσεις διαχείρισης και ορθούς γεωργικούς και περιβαλλοντικούς όρους.² Εάν συνδυαστούν, τα μέτρα αυτά παρέχουν ένα θεμελιώδες πλαίσιο υποστήριξης στους γεωργούς της ΕΕ, θέτοντας τη βάση για τη διατήρηση της βιώσιμης γεωργίας σε όλη την ΕΕ. Τα μέτρα του πρώτου πυλώνα είναι υποχρεωτικά για τα κράτη μέλη και, με πολύ λίγες εξαιρέσεις, δεν παρέχεται συγχρηματοδότηση. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η εφαρμογή μιας κοινής

¹ Για αναλυτικά χαρακτηριστικά των μέσων της ΚΓΠ και την εξέλιξή τους, βλέπε μια σειρά συνόψεων πολιτικής της ΓΔ Γεωργίας στη διεύθυνση http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/perspec/app-briefs/index_en.htm.

² Όπως ορίζονται στα παραρτήματα II και III του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009.

πολιτικής εντός της ενιαίας αγοράς, η οποία παρακολουθείται από ένα ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου (ΟΣΔΕ).

Ο δεύτερος πυλώνας – πολιτική αγροτικής ανάπτυξης (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου) - περιλαμβάνει μέτρα που στοχεύουν στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του γεωργικού τομέα, την παροχή συγκεκριμένων δημόσιων περιβαλλοντικών αγαθών και την προώθηση της διαφοροποίησης της οικονομικής δραστηριότητας και της ποιότητας ζωής στις αγροτικές περιοχές. Τα μέτρα αυτά είναι σε μεγάλο βαθμό εθελοντικά, συμβατικά ως προς τη φύση τους, συγχρηματοδοτούμενα και εκτελούνται εντός ενός στρατηγικού πλαισίου που συνδέει την πολιτική δράση με τις ευρωπαϊκές, τις εθνικές, τις περιφερειακές και τις τοπικές ανάγκες.

Το ανωτέρω πλαίσιο ανταποκρινόταν στις προκλήσεις που αντιμετώπιζε η γεωργία της ΕΕ κατά τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Ωστόσο, για να εξακολουθήσει η πολιτική να είναι επίκαιρη, το πλαίσιο βάσει του οποίου λειτουργεί πρέπει να αποδειχθεί ικανό να αντιμετωπίζει επίσης τις κύριες προκλήσεις τις οποίες η αναμένεται να αντιμετωπίσει η γεωργία της ΕΕ κατά την τρέχουσα δεκαετία: τις οικονομικές, περιβαλλοντικές και κλιματικές πιέσεις, καθώς και τις εδαφικές πτυχές της πολιτικής.

Στο οικονομικό πεδίο, η γεωργία αντιμετωπίζει σήμερα παγκόσμια επιδείνωση ως προς τις εμπορικές συναλλαγές. Τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα, η επιδείνωση είναι περισσότερο έντονη. Κατά την περίοδο 2004-2010 το μέσο επίπεδο των παγκόσμιων γεωργικών τιμών αυξήθηκε κατά 50% σε σχέση με το αντίστοιχο επίπεδο της περιόδου 1986-2003· συγκριτικά, οι τιμές της ενέργειας αυξήθηκαν απότομα κατά 220% και οι τιμές των λιπασμάτων κατά 150%, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζουν τον υψηλότερο βαθμό αστάθειας των τελευταίων τριών δεκαετιών.

Οι σταθερές υψηλότερες τιμές θα μπορούσαν να παρέχουν σαφή μηνύματα της αγοράς στον τομέα αυτό. Ωστόσο, η μεγάλη αστάθεια, η επιβράδυνση της αύξησης της παραγωγικότητας των συντελεστών (γη, ενέργεια, λιπάσματα, εργασία), η μη ισόρροπη και ασύμμετρη μετάδοση των μεταβολών στις τιμές στην αλυσίδα εφοδιασμού τροφίμων και το μειούμενο μερίδιο της γεωργίας στην προστιθέμενη αξία της αλυσίδας αναμένεται να ασκήσουν πρόσθετες πιέσεις στην κερδοφορία των γεωργικών εκμεταλλεύσεων στην ΕΕ και απαιτούν ουσιαστικές επενδύσεις σε περισσότερο παραγωγικές μεθόδους ώστε να μπορέσει ο τομέας να προσαρμοστεί κατά βιώσιμο τρόπο.

Στο περιβαλλοντικό πεδίο οι κύριοι παράγοντες που επηρεάζουν τη περιβαλλοντική βιωσιμότητα της γεωργίας σχετίζονται με την εντατικοποίηση της παραγωγής σε ορισμένες περιοχές με εγκατάλειψη και με τη διαχείριση γης σε άλλες, καθώς και με τα μεταβαλλόμενα μοντέλα χρήσης της γης και τις μεταβαλλόμενες γεωργικές και δασοκομικές πρακτικές. Η ΚΓΠ διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της βιώσιμης γεωργίας σε ολόκληρη την επικράτεια της ΕΕ και στην προώθηση περιβαλλοντικών και φιλικών προς το κλίμα πρακτικών.

Η περιβαλλοντική βιωσιμότητα της γεωργίας σχετίζεται με τις αποφάσεις που λαμβάνουν οι γεωργοί σχετικά με το εάν θα παράγουν, τι θα παράγουν και πώς θα παράγουν, ενώ οι τιμές της αγοράς δεν αντανakλούν εξωτερικά στοιχεία που συνδέονται με τη γεωργική παραγωγή και, σε πολλές περιπτώσεις, η παροχή δημόσιων περιβαλλοντικών αγαθών είναι ανεπαρκής. Αυτό είναι ιδιαίτερος σημαντικό καθώς η σύγχρονη γεωργία ασκεί πολλές πιέσεις στο περιβάλλον. Αντιθέτως, ορισμένα γεωργικά συστήματα και πρακτικές, όπως η εκτατική κτηνοτροφία και τα μικτά συστήματα, τα παραδοσιακά συστήματα μόνιμης καλλιέργειας ή η βιολογική γεωργία, είναι ιδιαίτερος ευνοϊκά για τους στόχους που αφορούν το περιβάλλον και το κλίμα.

Η ΚΓΠ θα πρέπει να ανταποκριθεί σε αυτές τις προκλήσεις ενσωματώνοντας καλύτερα τους στόχους της σε άλλες πολιτικές της ΕΕ και προσαρμόζοντας τα μέτρα της αναλόγως. Η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα έως το 2020 απαιτεί περαιτέρω ενσωμάτωση της βιοποικιλότητας σε βασικούς τομείς όπως η γεωργία και η δασοκομία για την επίτευξη του φιλόδοξου πρωταρχικού στόχου της ΕΕ. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» ορίζει τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου ως έναν από τους πέντε πρωταρχικούς στόχους της ΕΕ. Στο πακέτο για το κλίμα και την ενέργεια, η ΕΕ δεσμεύθηκε επίσης για την αύξηση της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ώστε να φτάσουν στο 20% της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας της ΕΕ το 2020.

Τέλος, όσον αφορά τις κοινωνικές προκλήσεις, ο πρωτογενής τομέας εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει το 4,9% της προστιθέμενης αξίας (και περισσότερο, εάν ληφθούν υπόψη σχετικοί τομείς (τρόφιμα) και το 15,7% της απασχόλησης σε κατά κύριο λόγο αγροτικές περιοχές. Στο σημείο αυτό ο ρόλος της γεωργίας μπορεί να είναι ιδιαίτερος σημαντικός, όχι μόνο άμεσα αλλά και έμμεσα – μέσω της παραγωγής συμπληρωματικών οικονομικών δραστηριοτήτων με ισχυρά πολλαπλασιαστικά οφέλη, ιδίως στον τομέα της μεταποίησης τροφίμων, των ξενοδοχείων και της τροφοδοσίας, καθώς και του εμπορίου. Οι τομείς αυτοί, με τη σειρά τους, διαθέτουν περαιτέρω αυξημένους δεσμούς με την υπόλοιπη αγροτική οικονομία, βοηθώντας, μεταξύ άλλων, τις απομακρυσμένες αγροτικές περιοχές, οι οποίες έχουν πολύ περιορισμένη πρόσβαση σε γενικές υπηρεσίες, όπως σχολεία, πρωτοβάθμια περίθαλψη και τραπεζικές υπηρεσίες.

1.1. Η προστιθέμενη αξία της ΚΓΠ για την ΕΕ

Η προστιθέμενη αξία της ΚΓΠ έγκειται στην ικανότητά της να:

- ανταποκρίνεται αποτελεσματικά σε διακρατικούς στόχους και διασυνοριακές προκλήσεις, όπως η άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής, η βελτίωση της βιοποικιλότητας και η συμβολή στην οικονομική και την κοινωνική συνοχή, η ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς και η πολιτική εμπορίου της ΕΕ, μέσω ενός κοινού συνόλου κανόνων, αρχών και στόχων·
- διασφαλίζει πιο αποδοτική χρήση των δημοσιονομικών πόρων των κρατών μελών σε σχέση με τη συνύπαρξη εθνικών πολιτικών (π.χ. σε σύγκριση με μια ενιαία κοινή πολιτική, 27 διαφορετικές πολιτικές θα ήταν περισσότερο δαπανηρές και σίγουρα λιγότερο αποτελεσματικές και θα προκαλούσαν διαφορετικά επίπεδα παρέμβασης, κάτι που συνιστά σημαντικό κίνδυνο στρέβλωσης του ανταγωνισμού)·
- βοηθά στην ανάπτυξη μιας ανταγωνιστικής και ισορροπημένης ευρωπαϊκής γεωργίας από περιβαλλοντική και εδαφική άποψη, η οποία συμβάλλει θετικά στην ανταγωνιστικότητα της αλυσίδας εφοδιασμού τροφίμων και του εμπορίου της ΕΕ και ενισχύει τη συνοχή των αγροτικών περιοχών ενθαρρύνοντας πρωτοβουλίες που ευνοούν την οικονομική και την κοινωνική τους ανάπτυξη.

2. ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΓΠ

Για να μπορέσει η ΚΓΠ να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που αφορούν την οικονομία, το περιβάλλον, την κλιματική αλλαγή και την εδαφική ισορροπία, επιδιώκεται να προσαρμοστεί το τρέχον πλαίσιο της ΚΓΠ στις ακόλουθες κατευθύνσεις:

- (1) Προσαρμογή των μέτρων της ΚΓΠ με στόχο την αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας του γεωργικού τομέα με τους εξής τρόπους:

- βελτιώνοντας τη λειτουργία του συμβουλευτικού συστήματος και δημιουργώντας δίκτυα (για γεωργούς, συμβούλους, ερευνητές, φορείς του τομέα των τροφίμων, καταναλωτές, κ.λπ.) για τη δημιουργία και τη διάδοση της γνώσης και ευνοώντας καινοτόμες πρωτοβουλίες στη χορήγηση χρηματοδότησης για έργα σε σχέση με μέτρα αγροτικής ανάπτυξης·
  - ενθαρρύνοντας κοινές δράσεις υπέρ του ανταγωνισμού μεταξύ των γεωργών για την ενίσχυση της αποδοτικής χρήσης των πόρων, της ανάπτυξης προϊόντων και της εμπορικής προώθησης·
  - παρέχοντας κίνητρα για τη χρήση μέσων διαχείρισης κινδύνων και στρατηγικών ενεργούς πρόληψης.
- (2) Βελτίωση των επιδόσεων της ΚΓΠ σε σχέση με το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή με τους εξής τρόπους:
- αυξάνοντας τον αριθμό των αγροτικών περιοχών που υπάγονται σε γεωργικές πρακτικές οι οποίες προσφέρουν οφέλη σε σχέση με το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή και ενθαρρύνοντας τη λήψη πιο προηγμένων γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων από τα κράτη μέλη και τους γεωργούς·
- (3) Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας της πολιτικής με τους εξής τρόπους:
- αναπροσαρμόζοντας τη στήριξη με άμεσες ενισχύσεις ώστε να αντανακλάται καλύτερα ο στόχος υποστήριξης των εσόδων και οι περιβαλλοντικές επιδόσεις·
  - μειώνοντας τις ανισότητες στα επίπεδα στήριξης με άμεσες ενισχύσεις μεταξύ των κρατών μελών και των γεωργών.

3. ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Μετά από έναν ευρύ δημόσιο διάλογο και μια σειρά θέσεων ίδιας πρωτοβουλίας από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και ιδίως τα κράτη μέλη, έχουν διαμορφωθεί τρία συνεκτικά σενάρια πολιτικής (προσαρμογή, ενσωμάτωση και επαναπροσδιορισμός) για την τροφοδότηση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων διερευνώντας τη συνέχεια των πιθανών εξελίξεων πολιτικής σε μια ολιστική προσέγγιση που εξετάζει επίσης τις πιθανές αλληλεπιδράσεις και συνέργειες μεταξύ των βασικών τομέων πολιτικής παρέμβασης, ενώ κάθε στοιχείο αξιολογείται μεμονωμένα σε συγκεκριμένα παραρτήματα.

- Το σενάριο της προσαρμογής εστιάζει την προσαρμογή της ΚΓΠ κατά περιορισμένο τρόπο δίνοντας έμφαση στα στοιχεία που λειτουργούν ορθά στη σημερινή ΚΓΠ και στην αντιμετώπιση των βασικών μειονεκτημάτων του υφιστάμενου πλαισίου πολιτικής χωρίς να γίνονται θεμελιώδεις αλλαγές στην πολιτική.
- Το σενάριο της ενσωμάτωσης έχει σκοπό να βελτιώσει την εστίαση της στήριξης της ΚΓΠ στους στόχους της πολιτικής, ιδίως μέσω της καλύτερης ενσωμάτωσης της συμβολής των διαφόρων στοιχείων της πολιτικής, η οποία περιλαμβάνει την εισαγωγή νέων στοιχείων στο πλαίσιο πολιτικής, καθώς και ουσιαστικών αλλαγών στη διάρθρωση της πολιτικής.

- Το σενάριο του επαναπροσδιορισμού περιορίζει το επίκεντρο της παρέμβασης πολιτικής της ΚΓΠ στις πτυχές που αφορούν το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή, ενώ θεωρείται ότι οι παραγωγικές δυνατότητες μπορούν να διατηρηθούν χωρίς στήριξη εάν λαμβάνονται υπόψη τα μηνύματα της αγοράς, ενώ ο στόχος της συμβολής στη ζωτικότητα των αγροτικών περιοχών και την εδαφική ισορροπία θα επιτευχθεί μέσω άλλων κοινοτικών πολιτικών.

Τα σενάρια αυτά αποτελούν οριζόντιες προσεγγίσεις καθεμία από τις οποίες αντιμετωπίζει τους τρεις ευρείς στόχους πολιτικής της μελλοντικής ΚΓΠ που περιγράφονται στην προηγούμενη ενότητα. Ωστόσο, προσδίδουν διαφορετική βαρύτητα στους τρεις στόχους και βασίζονται, σε κάποιο βαθμό, σε διαφορετικές προσεγγίσεις όσον αφορά την αναγκαιότητα της πολιτικής παρέμβασης.

Ως εκ τούτου, τα σενάρια αυτά αντιμετωπίζουν επίσης με διαφορετικούς τρόπους τον βασικό κίνδυνο που απορρέει από την απουσία πολιτικής παρέμβασης, τις αστοχίες της αγοράς, και τον επακόλουθο κίνδυνο που απορρέει από λανθασμένα στοχευμένη πολιτική παρέμβαση, την αστοχία της πολιτικής. Ο δεύτερος κίνδυνος αποτέλεσε τη βάση για την απόρριψη άλλων σεναρίων πολιτικής που τέθηκαν κατά τη δημόσια διαβούλευση.

Όσον αφορά την ανάλυση των επιπτώσεων των σεναρίων αυτών, βάση αναφοράς αποτελεί η υφιστάμενη κατάσταση, η οποία δεν αντιμετωπίζει τα μειονεκτήματα πολιτικής που εντοπίστηκαν κατά τον ορισμό του προβλήματος και το σενάριο παραδειγμάτων της μη εφαρμογής πολιτικής, το οποίο αναμένεται να οδηγήσει σε σημαντικά προβλήματα όσον αφορά τα έσοδα και το περιβάλλον.³

Τα σενάρια παρουσιάζονται βάσει των συνεπαγόμενων αλλαγών στους τρεις βασικούς τομείς παρέμβασης της πολιτικής, ήτοι τα μέτρα της αγοράς (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου), τις άμεσες ενισχύσεις (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου) και την πολιτική αγροτικής ανάπτυξης (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου).

Πίνακας 1: Σκιαγράφηση των βασικών επιλογών πολιτικής ανά σενάριο και μέσο άσκησης πολιτικής

	Μέσα της αγοράς (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου)	Άμεσες ενισχύσεις (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου)	Αγροτική ανάπτυξη (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου)
Προσαρμογή: <i>Έμφαση στα επιτεύγματα της ΚΓΠ και αντιμετώπιση βασικών μειονεκτημάτων</i>	Βελτιστοποίηση και απλούστευση των υφιστάμενων μέσων Βελτίωση της συνεργασίας των γεωργών βάσει των κανόνων του ανταγωνισμού	Ανακατανομή βελτιωμένη πολλαπλή συμμόρφωση	Μέτρια αύξηση στον προϋπολογισμό· χρήση για την ανταγωνιστικότητα/ καινοτομία ή το περιβάλλον

³ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/scenar2020ii/index_en.htm

<p>Ενσωμάτωση:</p> <p><i>Βελτίωση της εστίασης της ΚΓΠ στους στόχους της</i></p>	<p>Βελτιστοποίηση και απλούστευση των υφιστάμενων μέσων</p> <p>Εστίαση στην αλυσίδα εφοδιασμού τροφίμων και τη βελτιωμένη διαπραγματευτική δύναμη των γεωργών (3 επιμέρους επιλογές)</p>	<p>Ανακατανομή· νέα αρχιτεκτονική άμεσων ενισχύσεων· περισσότερο περιβαλλοντικός προσανατολισμός</p> <p>Βελτιωμένη πολλαπλή συμμόρφωση· ορισμός ανώτατων ορίων· καθεστώς για τις μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις· καθεστώς για τους νέους γεωργούς</p>	<p>Ανακατανομή μεταξύ των κρατών μελών</p> <p>Καινοτομία, κλιματική αλλαγή και περιβάλλον ως κατευθυντήριες αρχές·</p> <p>Ενισχυμένη στρατηγική στόχευση και κοινό στρατηγικό πλαίσιο με άλλα ταμεία</p>
<p>Επαναπροσδιορισμός:</p> <p><i>Περιορισμός του αντικειμένου των παρεμβάσεων της ΚΓΠ σε περιβαλλοντικά ζητήματα</i></p>	<p>Κατάργηση</p>	<p>Σταδιακή εξάλειψη</p>	<p>Ουσιαστικά αυξημένη χρηματοδότηση· εστίαση στην κλιματική αλλαγή και το περιβάλλον</p>

4. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Το σενάριο της **προσαρμογής** υποθέτει τη συνέχιση των αρχών του τρέχοντος πλαισίου πολιτικής βάσει προσανατολισμού προς την αγορά. Αναμένεται να επιτρέψει στους γεωργούς, βάσει των μηνυμάτων της αγοράς, να χρησιμοποιήσουν καλύτερα τα διαθέσιμα μέσα πολιτικής για να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητά τους, ενώ οι ανακατανομημένες άμεσες ενισχύσεις μεταξύ των κρατών μελών θα τους θωρακίσουν από τις υπερβολικές διακυμάνσεις του εισοδήματος κατά πιο αποτελεσματικό και πιο δίκαιο τρόπο σε όλη την ΕΕ. Η ανακατανομή των άμεσων ενισχύσεων εντός των κρατών μελών (περιφερειακό μοντέλο) θα επιτρέψει να δοθεί μεγαλύτερη στήριξη σε αγροτικές περιοχές που είναι περισσότερο επωφελείς για το περιβάλλον και να περιοριστεί η εγκατάλειψη της γης, αλλά οι αυξημένες οικονομικές πιέσεις ενδεχομένως θα οδηγήσουν προς την εντατικοποίηση της παραγωγής στις πλέον γόνιμες περιφέρειες. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα εξακολουθήσουν να αντιμετωπίζουν ευρύτερα ζητήματα αγροτικής ανάπτυξης αλλά ο ρόλος της γεωργίας στην οικονομία, την απασχόληση και την οικονομική ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών θα μειωθεί.

Το σενάριο της **ενσωμάτωσης** προτείνει ένα βελτιωμένο πλαίσιο πολιτικής προσαρμοσμένο προς την κατεύθυνση της παροχής στήριξης για την ανταγωνιστικότητα, την αειφόρο ανάπτυξη και την καινοτομία στον τομέα, το οποίο θα στοχεύει στην ενίσχυση των συνθηκών υπό τις οποίες οι γεωργοί, είτε μεμονωμένα είτε συλλογικά, θα είναι σε θέση να αντιμετωπίζουν καλύτερα τις επερχόμενες οικονομικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις. Οι άμεσες ενισχύσεις θα εξασφαλίζουν σταθερό εισόδημα, οδηγώντας όχι μόνο σε περισσότερο ισορροπημένη, αποτελεσματική και δίκαιη ανακατανομή αλλά και στοχεύοντας ενεργά σε ορισμένους δικαιούχους (κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων μικρής κλίμακας, γεωργούς σε περιοχές με φυσικούς

περιορισμούς, τομείς σε κίνδυνο, νεοεισερχόμενους, κ.λπ.). Μια συνιστώσα περιβαλλοντικού προσανατολισμού θα προωθούσε επίσης ορισμένες βασικές περιβαλλοντικές πρακτικές σε όλη την ΕΕ, εστιάζοντας κυρίως στις εκμεταλλεύσεις, που είναι συνήθως ανταγωνιστικότερες και οι οποίες έχουν απομακρυνθεί από τις πρακτικές αυτές, καθώς και σε αυτές που ξεετάζουν το ενδεχόμενο εγκατάλειψής τους ενόψει των υφιστάμενων οικονομικών πιέσεων.

Στο σενάριο του **επαναπροσδιορισμού** η σταδιακή εξάλειψη των άμεσων ενισχύσεων θα οδηγούσε στην ισχυρή αναδιάρθρωση του τομέα και σε μεγαλύτερες γεωργικές εκμεταλλεύσεις με περισσότερη ένταση κεφαλαίου. Η εντατικοποίηση της παραγωγής στις πλέον γόνιμες περιφέρειες και η εγκατάλειψη της γης στις μειονεκτικές περιοχές θα είχαν αρνητικές συνέπειες για το περιβάλλον. Η εστίαση της πολιτικής σε περιβαλλοντικά μέτρα τύπου αγροτικής ανάπτυξης θα μετρίαζε τα προβλήματα αυτά, αλλά δεν θα συνέβαλε στην ενίσχυση της βιωσιμότητας της γεωργίας σε ολόκληρη την ΕΕ. Η σταδιακή εξάλειψη των άμεσων ενισχύσεων θα οδηγούσε στην αποτυχία πολλών γεωργικών εκμεταλλεύσεων και θα ασκούσε πρόσθετες πιέσεις στη βιωσιμότητα αγροτικών περιοχών με υψηλότερη ανεργία και μετανάστευση.

4.1. Διοικητικός φόρτος

Ορισμένες συνιστώσες ενός νέου μοντέλου για τις άμεσες ενισχύσεις, όπως ο καθορισμός ανώτατων ορίων, ο ορισμός των «ενεργών γεωργών» και ο «περιβαλλοντικός προσανατολισμός» ενδεχομένως θα ήταν επαχθείς με πρόσθετες απαιτήσεις ελέγχου. Από την άλλη πλευρά, το καθεστώς για τις μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις θα μείωνε σημαντικά τις διοικητικές απαιτήσεις των αιτήσεων και της χορήγησης άμεσων ενισχύσεων στους εν λόγω δικαιούχους.

Η εξάλειψη της τρέχουσας αλληλεπικάλυψης μεταξύ των γεωργοπεριβαλλοντικών δράσεων που είναι διαθέσιμες βάσει της ειδικής στήριξης του πρώτου πυλώνα και της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης και μια ομοιόμορφη λύση για τη συνδεδεμένη στήριξη θα επιτύγχαναν απλούστευση. Ωστόσο, η εισαγωγή μιας ενδεχόμενης διαδικασίας έγκρισης από την Επιτροπή θα ήταν περισσότερο επαχθής, ιδίως για τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Η βελτίωση της στόχευσης των ενισχύσεων σε ενεργούς γεωργούς θα απαιτούσε προσεκτικό συντονισμό των ορισμών σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και επιλογή κριτηρίων σε επίπεδο κρατών μελών για την ένταξη στο μητρώο ΟΣΔΕ. Αυτό θα απαιτούσε σημαντική διοικητική προσπάθεια για τα κράτη μέλη και σίγουρα για τους γεωργούς ώστε να αποδειχθεί η επιλεξιμότητα, καθώς θα έπρεπε να παράσχουν συμπληρωματικές αναλυτικές πληροφορίες και ενδεχομένως να υποβάλουν συνοδευτικά έγγραφα με την αίτησή τους.

4.2. Διεθνής διάσταση

Οι διαδοχικές μεταρρυθμίσεις της ΚΓΠ έχουν μειώσει ουσιαστικά τις στρεβλωτικές επιπτώσεις της πολιτικής στις διεθνείς αγορές. Όλα τα σενάρια που αναλύθηκαν θα έχουν ελάχιστες επιπτώσεις στις παγκόσμιες αγορές (συμπεριλαμβανομένων των αναπτυσσόμενων χωρών). Αυτό είναι το συνδυασμένο αποτέλεσμα προηγούμενων μεταρρυθμίσεων της ΚΓΠ και του υφιστάμενου και του αναμενόμενου μελλοντικού επιπέδου τιμών που έχουν μετατρέψει την ΕΕ σε αποδέκτη τιμών στις γεωργικές αγορές.

4.3. Σύγκριση επιλογών

Και οι τρεις επιλογές στοχεύουν να καταστήσουν τη γεωργία περισσότερο ανταγωνιστική, βιώσιμη και ανθεκτική στις ζωντανές αγροτικές περιοχές και, ως εκ τούτου, επιδιώκουν την καλύτερη ευθυγράμμιση της ΚΓΠ με την πολιτική «Ευρώπη 2020», ιδίως όσον αφορά την αποδοτική χρήση των πόρων. Για το σκοπό αυτό, είναι σημαντικό να βελτιωθεί η γεωργική παραγωγικότητα μέσω της έρευνας, της μεταφοράς γνώσης και γενικά της προώθησης συνεργατικών προσεγγίσεων. Αυτό αποδεικνύει τη σημασία της καινοτομίας, συμπεριλαμβανομένης της επερχόμενης ευρωπαϊκής σύμπραξης καινοτομίας για την γεωργική παραγωγικότητα και βιωσιμότητα, ως βασική προϋπόθεση που διέπει τις επιλογές πολιτικής. Το οριζόντιο στοιχείο υπάρχει και στις τρεις επιλογές και, συνεπώς, δεν αποτελεί μέρος της σύγκρισης κατωτέρω.

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό, είναι σαφές ότι η επιλογή του **επαναπροσδιορισμού** θα δημιουργούσε χαμηλότερες απαιτήσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ, καθώς οι άμεσες ενισχύσεις σταδιακά θα εξαλείφονταν. Η επιλογή αυτή δίνει προτεραιότητα στον προσανατολισμό προς την αγορά και, συνεπώς, στην επιτάχυνση της διαρθρωτικής προσαρμογής του τομέα προς τη μεγαλύτερη κερδοφορία των επιχειρήσεων. Η επιλογή αυτή θα εξέθετε επίσης τον τομέα σε μεγαλύτερους κινδύνους ως προς τη σταθερότητα της αγοράς απουσία κατάλληλων ασφαλιστικών δικλείδων και μέσων διαχείρισης κινδύνου, καθώς και στον κίνδυνο μειωμένων δαπανών για την καινοτομία λόγω της πίεσης που ασκείται στο εισόδημα της γεωργικής εκμετάλλευσης. Η διαρθρωτική προσαρμογή βάσει των όρων της επιλογής του επαναπροσδιορισμού θα είχε σημαντικό κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος. Το εισόδημα θα μειωνόταν κατά 25% και η παραγωγή θα επικεντρωνόταν στις πλέον επικερδείς περιοχές και τομείς.

Ακόμα και αν οι δαπάνες για καλύτερα στοχευμένα περιβαλλοντικά μέτρα βάσει της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης διπλασιάζονταν, δεν θα ήταν δυνατό να επιτευχθεί βιώσιμη διαχείριση της γης σε όλη την επικράτεια της ΕΕ, καθώς η πολιτική θα έχανε το πλεονέκτημα των άμεσων ενισχύσεων σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις πολλαπλής συμμόρφωσης. Επιπλέον, οι αρνητικές κοινωνικές συνέπειες ιδίως σε περιοχές και τομείς που εξαρτώνται περισσότερο από τις άμεσες ενισχύσεις (π.χ. μεγάλες υπαίθριες καλλιέργειες και εκμεταλλεύσεις γαλακτοκομικών ειδών, εκτεταμένες εκμεταλλεύσεις παραγωγής μοσχαρίσιου κρέατος και αιγοπροβάτων) θα ήταν τέτοιες που η προσωρινή χρήση μέτρων του πρώτου άξονα για την υποστήριξη της αναδιάρθρωσης δεν θα μπορούσε να αντισταθμίσει τις απώλειες από τη σταδιακή εξάλειψη των άμεσων ενισχύσεων. Η απουσία μέτρων του τρίτου άξονα θα απειλούσε τον αγροτικό ιστό, ιδίως σε διαφοροποιημένες αγροτικές οικονομίες, θέτοντας την εδαφική ισορροπία σε κίνδυνο. Τα αποτελέσματα αυτά δεν είναι νέα αλλά αντανακλούν παρόμοια αποτελέσματα των δύο διερευνητικών μελετών Scenar 2020.

Στο άλλο άκρο η **επιλογή της προσαρμογής** θα επέτρεπε με τον καλύτερο τρόπο τη συνέχεια της πολιτικής με περιορισμένες αλλά απτές βελτιώσεις και στην γεωργική ανταγωνιστικότητα και στις περιβαλλοντικές επιδόσεις, μέσω της ανακατανομής των άμεσων ενισχύσεων, της βελτιωμένης πολλαπλής συμμόρφωσης, της απλούστευσης και της βελτιστοποίησης των μέσων της αγοράς και της παροχής στήριξης για συνεργατικές προσεγγίσεις, καθώς και της διοχέτευσης πρόσθετων πόρων σε νέες προκλήσεις βάσει της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης. Το βασικό νέο στοιχείο της επιλογής της προσαρμογής είναι η αναπροσαρμογή των άμεσων ενισχύσεων μεταξύ και εντός των κρατών μελών, για την οποία έχουν αναλυθεί διάφορες εναλλακτικές. Το ερώτημα είναι πώς θα εξασφαλιστεί μια πιο δίκαιη κατανομή και μια καλύτερα στοχευμένη στήριξη σύμφωνα με τους στόχους της πολιτικής, αποφεύγοντας παράλληλα σημαντικές αναταράξεις. Η σύγκλιση προς την επέκταση των κατ' αποκοπή ενισχύσεων θα

ωφελούσε ιδιαίτερα τα κράτη μέλη που βρίσκονται σήμερα σε σημαντικά χαμηλότερα επίπεδα από τον μέσο όρο της ΕΕ.

Η στροφή προς ένα περιφερειακό μοντέλο (μαζί με την ένταξη της χέρσας γης) θα αναπροσάρμοζε τη στήριξη μεταξύ τύπων γεωργικών εκμεταλλεύσεων, ιδίως στα κράτη μέλη τα οποία χρησιμοποιούν επί του παρόντος κάποιο ιστορικό μοντέλο, ιδίως προς συστήματα περισσότερο εκτατικής παραγωγής. Στην πραγματικότητα, οι τομείς των ζώων βοσκής, του οίνου και των κηπευτικών προϊόντων θα επωφελούνταν ενώ οι υπαίθριες καλλιέργειες, οι μικτές εκμεταλλεύσεις και οι εκμεταλλεύσεις γαλακτοκομικών προϊόντων θα είχαν ζημιωθεί από την εν λόγω ανακατανομή.

Ωστόσο, υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με το αν η επιλογή της προσαρμογής μπορεί να αντιμετωπίσει επαρκώς τις σημαντικές κλιματικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις στο μέλλον, γεγονός που υποβαθμίζει επίσης τη βιωσιμότητα της ίδιας της γεωργίας μακροπρόθεσμα.

Η **επιλογή της ενσωμάτωσης** προχωρά περαιτέρω την ανάγκη να καταστεί η ΚΓΠ περισσότερο οικολογική με τη συνιστώσα του περιβαλλοντικού προσανατολισμού των άμεσων ενισχύσεων. Η πρόκληση στην προκειμένη περίπτωση συνίσταται στον τρόπο σχεδιασμού του εν λόγω περιβαλλοντικού προσανατολισμού ώστε να επιτευχθούν σημαντικά περιβαλλοντικά και κλιματικά οφέλη και να εξασφαλιστεί η βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων χωρίς να υποβαθμίζεται η εδαφική ισορροπία σε όλη την ΕΕ, καθώς και η μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα του γεωργικού τομέα και χωρίς να περιπλέκεται ασκόπως η διαχείριση των άμεσων ενισχύσεων.

Η ανάλυση δείχνει ότι αυτό είναι δυνατό αν και δεν μπορεί να αποφευχθεί κάποια διοικητική επιβάρυνση. Οι επακόλουθες αρνητικές επιπτώσεις στα εισοδήματα παραμένουν μέτριες κατά μέσο όρο (αλλά παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές μεταξύ κρατών μελών, περιφερειών και συστημάτων γεωργικής παραγωγής). Αυτές οι αρνητικές επιπτώσεις θα μπορούσαν να επιδεινωθούν εάν ληφθούν πιο φιλόδοξα μέτρα διαφοροποίησης των καλλιεργειών αλλά και να αμβλυνθούν στην περίπτωση πιο φιλόδοξων διατάξεων για περιοχές οικολογικής εστίασης, λόγω των επιπτώσεων στην αγορά.

Η συνιστώσα του περιβαλλοντικού προσανατολισμού θα αποδέσμευε επίσης κεφάλαια από την πολιτική αγροτικής ανάπτυξης τα οποία θα μπορούσαν να διατεθούν για περισσότερο επιτηδευμένα γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα και μέτρα που θα εστιάζουν στο κλίμα. Το αποτέλεσμα συνδυασμού των περιβαλλοντικών μέτρων και των μέτρων για τις μειονεκτικές περιοχές και στους δύο πυλώνες θα μπορούσε, συνεπώς, να βελτιώσει σημαντικά τη συμβολή της ΚΓΠ στην παροχή δημόσιων αγαθών, με το κόστος, ωστόσο, που συνεπάγονται οι πρόσθετες διοικητικές προσπάθειες για τη διαχείριση μιας πιο περίπλοκης διάρθρωσης και την αποφυγή της περιττής επικάλυψης μέτρων. Εφόσον επιτευχθεί η σωστή ισορροπία κατά τον σχεδιασμό των μέτρων και την εφαρμογή τους από τα κράτη μέλη, η επιλογή αυτή διασφαλίζει με τον καλύτερο τρόπο την εδαφική ισορροπία αντιμετωπίζοντας το ζήτημα της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της γεωργίας και των αγροτικών περιοχών.

Μια σημαντική αλλαγή στην πολιτική αγροτικής ανάπτυξης περιλαμβάνεται επίσης στην επιλογή της ενσωμάτωσης. Το αποτέλεσμα θα πρέπει να είναι μια αποτελεσματικότερη πολιτική που επιτυγχάνει αποτελέσματα σύμφωνα με τις προτεραιότητες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» εντός ενός κοινού πλαισίου με τα άλλα ταμεία της ΕΕ, εφόσον οι πιθανότητες χρησιμοποιούνται ορθώς από τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες στο επίπεδο του προγραμματισμού και εφόσον ο στενός συντονισμός με τα άλλα ταμεία

δεν εξαλείφει τις συνέργειες με τον πρώτο πυλώνα. Η ανακατανομή της στήριξης αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει επίσης να αντανακλά καλύτερα τους στόχους πολιτικής ενώ θα λαμβάνει υπόψη την τρέχουσα κατανομή.

Τέλος, η καλύτερη στόχευση της στήριξης μέσω των διαφόρων συνιστωσών των άμεσων ενισχύσεων (ιδίως του καθορισμού ανώτατων ορίων, του καθεστώτος για τις μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις και του καλύτερου ορισμού των «ενεργών γεωργών») μπορεί να βοηθήσει στην επίτευξη μεγαλύτερης ανταγωνιστικότητας ως προς τη στήριξη του εισοδήματος και την παροχή δημόσιων περιβαλλοντικών αγαθών. Για την αλυσίδα εφοδιασμού τροφίμων, πρέπει να βρεθεί η ισορροπία μεταξύ της βελτίωσης της διαπραγματευτικής δύναμης των γεωργών και την εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας και της βελτιωμένης απόδοσης ολόκληρης της αλυσίδας.

Η επιλογή της ενσωμάτωσης θα μεγιστοποιούσε την προστιθέμενη αξία για την ΕΕ, διατηρώντας με τον καλύτερο τρόπο βιώσιμη γεωργία σε όλη την ΕΕ, αντιμετωπίζοντας σημαντικά διασυννοριακά ζητήματα, όπως η κλιματική αλλαγή, και ενισχύοντας την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών· θα ακολουθούσε η προσαρμογή και στη συνέχεια ο επαναπροσδιορισμός.

Όσον αφορά τη σχέση κόστους -αποτελεσματικότητας, η επιλογή της ενσωμάτωσης θα χρησιμοποιούσε κατά τον καλύτερο τρόπο τον προϋπολογισμό μεγιστοποιώντας την προστιθέμενη αξία για την ΕΕ. Από την άλλη πλευρά, η επιλογή της προσαρμογής θα δημιουργούσε εξίσου σημαντικές απαιτήσεις για τον προϋπολογισμό της ΕΕ χωρίς να είναι εξίσου φιλόδοξη ως προς τα αποτελέσματα, ενώ η επιλογή του επαναπροσδιορισμού θα οδηγούσε στην εξοικονόμηση δημοσιονομικών στόχων αλλά, ταυτόχρονα, θα μείωνε σημαντικά το αντικείμενο και την προστιθέμενη αξία της δράσης της ΕΕ.

Πίνακας 1: Σύγκριση των επιλογών ανά στόχο, προστιθέμενη αξία για την ΕΕ και σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας

	Προσαρμογή	Ενσωμάτωση	Επαναπροσδιορισμός
Βιώσιμη παραγωγή τροφίμων	++	+++	+
Βιώσιμη διαχείριση των φυσικών πόρων και δράση για το κλίμα	+	+++	++
Ισορροπημένη εδαφική ανάπτυξη	++	+++	+
Προστιθέμενη αξία για την ΕΕ	++	+++	+
Σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας	+	++	+

Βάσει της ανωτέρω σύγκρισης, η προτιμώμενη επιλογή είναι η επιλογή της ενσωμάτωσης, στη συνέχεια η επιλογή της προσαρμογής και τέλος η επιλογή του επαναπροσδιορισμού. Η εκτίμηση αυτή συμπίπτει με τις προτιμήσεις που διατυπώθηκαν κατά τη δημόσια διαβούλευση (βλέπε παράρτημα 9). Ενώ η επιλογή της προσαρμογής δύναται να μην είναι επαρκώς στοχευμένη και η επιλογή του επαναπροσδιορισμού δύναται να είναι υπερβολικά ριζοκίνδυνη, η επιλογή της ενσωμάτωσης φαίνεται να επιτυγχάνει τη σωστή ισορροπία κατευθύνοντας προοδευτικά την ΚΓΠ προς τους

στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και η ισορροπία αυτή θα πρέπει να επιτευχθεί και στην εφαρμογή των διάφορων στοιχείων.

5. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ, ΤΩΝ ΟΦΕΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΕΥΞΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΥΜΗΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Στο μέλλον θα είναι σημαντικό να ενισχυθεί η παρακολούθηση και η αξιολόγηση της ΚΓΠ, συμπεριλαμβανομένων των νέων στοιχείων του σχεδιασμού της πολιτικής που έχουν συμπεριληφθεί στον πρώτο πυλώνα, όπως ο περιβαλλοντικός προσανατολισμός. Το μελλοντικό σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης της αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να αντανακλά επίσης καλύτερα την ενισχυμένη στρατηγική προσέγγιση με κοινούς δείκτες βάσει στόχων και προτεραιοτήτων και να διευκολύνει τη χρήση της αξιολόγησης ως εργαλείο διαχείρισης καθόλη τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου.

Επιπλέον, η παρακολούθηση και η αξιολόγηση και για τους δύο πυλώνες θα πρέπει να τεθεί σε ένα κοινό πλαίσιο για τον υπολογισμό των επιδόσεων της ΚΓΠ συνολικά εντός της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Για τον σκοπό αυτό, δημιουργείται μια διαδικασία για την ανάπτυξη ενός κοινού συνόλου δεικτών συνδεδεμένων με τους στόχους πολιτικής, το οποίο θα πρέπει να απαρτίζεται από τα εξής:

- δείκτες επιπτώσεων συνδεδεμένους με γενικούς στόχους·
- δείκτες αποτελεσμάτων συνδεδεμένους με ειδικούς στόχους·
- δείκτες εκροών συνδεδεμένους με τις δαπάνες βάσει διαφορετικών μέσων.

Επιπλέον, για να αντιμετωπιστούν κενά ως προς τα δεδομένα, για παράδειγμα σχετικά με τους δείκτες βιωσιμότητας, προβλέπεται επίσης να ξεκινήσει ένα πιλοτικό πρόγραμμα για τη δημιουργία μιας διαδικασίας η οποία, συμπληρώνοντας υφιστάμενα κενά ως προς τα δεδομένα των δεικτών σε επίπεδο γεωργικής εκμετάλλευσης, θα επιτρέψει την καλύτερη παρακολούθηση και αξιολόγηση των μεταρρυθμίσεων που έχουν ήδη υλοποιηθεί.